

CZU 347.13 (478)

REGIMUL JURIDIC AL ACTELOR DE STARE CIVILĂ A CETĂȚENILOR STRĂINI ȘI A APATRIZILOR ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Corneliu VRABIE,

doctor în drept, Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți

Ion DĂNOI,

doctor în drept, Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți

REZUMAT

Starea civilă reprezintă, alături de nume și domiciliu, instituția care individualizează omul. În timp ce numele și domiciliul persoanei definesc poziția acestuia în societate, starea civilă individualizează persoana în societate și în familie. Se impune astfel ca starea care se pretinde să corespundă realității. Această rezultă din actele de stare civilă eliberate în baza registrului de stare civilă. Străinii pot înregistra în Republica Moldova acte de stare civilă conform regulii *locus regit actum*.

Cuvinte-cheie: nume, domiciliu, familie, stare civilă.

LE RÉGIME JURIDIQUE DES ACTES DE L'ÉTAT CIVIL DES CITOYENS ÉTRANGERS ET APATRIDES EN RÉPUBLIQUE DE MOLDAVIE

Corneliu VRABIE,

Docteur en droit, lecteur universitaire, Université d'État „Alec Russo” de Bălți

Ion DĂNOI,

Docteur en droit, lecteur universitaire, Université d'État „Alec Russo” de Bălți

RESUMÉ

L'état civil représente, près du nom et du domicile, l'institution qu'elle individualise l'homme. Dès lors, le nom et le domicile de l'individu que définissent la position dans la société, l'état civil individualise la personne en société, et en famille. On impose, donc que l'état que se prétend doit correspondre à la réalité. Cela se prouve par les actes de l'état civil en base des registres de l'état civil. Les étrangers peuvent enregistrer dans la République de Moldavie des actes d'état civil conformément la règle – *locus regit actum*.

Mots-clés: nom, domicile, famille, l'état civil.

Introducere. Între starea civilă a unei persoane și actele de stare civilă ca înregistrări autentice ce constată și consemnează formal actele și faptele de stare civilă, trebuie să existe o corespondență perfectă. Cu alte cuvinte, prin actele de stare civilă se materializează, sub forma consemnării în registrele de stare civilă, acte și fapte de stare civilă. Astfel, actele și faptele de stare civilă în sens de *negotium juris* sunt urmate de întocmirea actelor de stare civilă în sens de *instrumentum probationis*.

Concordanța ce trebuie să existe între starea civilă și actele de stare civilă este prevăzută de lege și are un caracter obligatoriu. O anumită stare civilă ia naștere prin înregistrarea, în registrele ținute de organele de resort, a actelor (căsătoria,

divorțul, adopția, recunoașterea sau tăgădă ori stabilirea judecătorească filiației, schimbarea numelui etc.) și a faptelor (nașterea sau moartea) de stare civilă. Înlăturarea incongruențelor dintre starea civilă și actele de stare civilă se face numai pe cale judiciară.

Conținut de bază. În literatura de specialitate s-a opinat că, deși actele de stare civilă implică o operațiune administrativă, acestea nu sunt, totuși, calificate ca fiind acte administrative [1, p.80; 2, p. 190]. Pentru raporturile ce ne interesează, acestea sunt acte autentice [3, p. 169], fiind producătoare de efecte juridice sub aspectul valabilității și al puterii lor doveditoare. Legea nr.100 din 2001 privind actele de stare civilă (*Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.96-97/765*

din 26.04.2001) definește expres la art.3 actele de stare civilă ca fiind „înregistrări autentice de stat, prin care se confirmă faptele și evenimentele ce influențează apariția, modificarea sau încetarea drepturilor și obligațiilor persoanelor și se caracterizează statutul de drept al acestora”. În anumite situații excepționale, starea civilă se poate dovedi prin orice mijloace de probă [3, p.142; 4, p. 275]. Este vorba de reconstituirea actului de stare civilă care a fost întocmit la timpul său, a existat, însă în prezent, procurarea lui este imposibilă sau, în cazul întocmirii prin derogare, atunci când actul de stare civilă nu a fost niciodată întocmit din motivele prevăzute de lege.

În dreptul internațional privat, se impune o tratare aparte, alături

de proba stării civile și a procedurii de înregistrare a actelor de stare civilă. În acest sens, deosebim situația înregistrării actelor de stare civilă, privind străinii la noi în țară și situația înregistrării actelor de stare civilă a naționalilor în străinătate.

Mai întâi de toate, ceea ce prezintă importanță, este faptul că normele conflictuale moldovenești (art. 155 Codul familiei) instituie în materia înregistrării căsătoriei regula *locus regit actum*. Aceeași regulă reiese implicit și din normele altor acte legislative, care extind acest principiu asupra condițiilor formale ale tuturor actelor de stare civilă. Astfel, forma și modul de înregistrare a actelor și faptelor de stare civilă pe teritoriul Republicii Moldovei vor fi cărmuite de normele materiale ale legislației moldovenești. Cadrul normativ rezultă nu numai din izvoarele interne, ci și din tratatele internaționale la care este parte statul nostru, mai cu seamă, din conținutul tratatelor de asistență juridică.

În afara Legii nr.100/2001, reglementări speciale în domeniul înregistrării actelor și faptelor de stare civilă, inclusiv și a celor cu element străin le regăsim și în Instrucțiunile Departamentului de Tehnologii Informaționale (*în prezent, Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor s.a.*) cu privire la modul de înregistrare a actelor de stare civilă din 21.01.04. În timp ce normele conflictuale ale dreptului internațional privat fac trimitere pentru forma actelor de stare civilă către legea locului de înregistrare, normele materiale, la care s-a făcut trimitere astfel, reglementează însăși procedura de înregistrare a actelor și faptelor de stare civilă afectate cu un element străin.

Prevederile Legii nr.100/2001 subscriu și sunt în totală conformitate cu regimul național acordat străinilor în materia înregistrării actelor și faptelor de stare civilă pe teritoriul statului nostru. Astfel,

potrivit art.10 din lege, *„Cetățenii străini care locuiesc sau se află temporar în Republica Moldova pot cere înregistrarea actelor de stare civilă în aceleași condiții ca și cetățenii Republicii Moldova”* (alin.1). La fel, *„Apatrizii cu domiciliul în Republica Moldova, solicitanții de azil și refugiații au aceleași drepturi și obligații la înregistrarea actelor de stare civilă ca și cetățenii Republicii Moldova”* (alin.2). Articolul citat impune, credem noi, unele obiecții de rigoare. Astfel, după cum apare în formularea actuală, în timp ce străinilor li se recunoaște dreptul de înregistrare a actelor de stare civilă pe teritoriul Republicii Moldova, s-ar părea că se omite dreptul de înregistrare a faptelor de stare civilă. În consecință, prevederea ar părea, la prima vedere, ca fiind una lacunară. O prevedere similară incompletă cuprinde și art.54, alin.1 din Codul civil al Republicii Moldova, atunci când se enumeră actele de stare civilă ce sunt supuse înregistrării. Printre acestea se numără nașterea și decesul, însă anume acestea sunt faptele sau evenimentele de stare civilă ce se produc fără vreo manifestare de voință a persoanei, spre deosebire de actele de stare civilă ce se perfectează volițional. Or, legiuitorul moldovean a considerat că actul de stare civilă se limitează numai la procedura formală, de înregistrare a acestuia, nefăcând delimitarea dintre acele două aspecte ale actelor de stare civilă – de *negotium* și de *instrumentum*. În această ordine de idei, străinii, în timp ce vor putea înregistra o căsătorie în Republica Moldova, nu vor putea înregistra o naștere sau un deces. Indiferent de erorile de text, prevederea dată fiind coroborată cu restul normelor, ce se referă la această procedură, impune ca problema să rămână doar sub aspect terminologic. Evident că în registrele moldovenești vor fi înregistrate și faptele de stare civilă cu participarea străinilor. Mai mult ca atât, legislația prevede

expres că, în caz de deces al unui cetățean străin, declararea morții se face obligatoriu în fața autorităților statului unde a decedat, chiar dacă moartea sa a fost declarată și la oficiul diplomatic sau consular străin. În acest scop, conform art. 19, alin. 2 din Legea nr.100/2001, dacă un cetățean străin s-a căsătorit sau a decedat pe teritoriul Republicii Moldova, atunci *„Organele de stare civilă care au înregistrat căsătoria sau decesul cetățenilor străini vor transmite, în termen de 3 zile, Agenției Servicii Publice extrasul de pe actul de stare civilă întocmit pentru a informa misiunea diplomatică sau oficiul consular al țării respective, acreditate în Republica Moldova, potrivit obligațiilor ce reies din acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte sau pe bază de reciprocitate”*.

În același timp, art. 10 din Legea nr.100/2001, atunci când se referă la străinii ce beneficiază de înregistrarea actelor de stare civilă în Moldova, alături de cetățenii străini, nominalizează numai apatrizii cu domiciliul în Republica Moldova, fapt ce nu poate fi reținut în conjunctura fluctuației actuale de persoane. Pe de altă parte, pare chiar stranie condiția impusă pentru apatrid de a avea neapărat domiciliul stabilit în Moldova pentru a-și putea înregistra actele de stare civilă. Altminteri, Codul civil stabilește că apatridul este guvernat de legea domiciliului său care poate fi stabilit și în străinătate. Astfel, în timp ce apatridul cu domiciliul în străinătate are în Moldova calitatea de subiect de drept și poate participa la circuitul civil, fiind guvernat de legea domiciliului său, ar fi un nonsens ca acesta să nu poată încheia în acest stat, de exemplu, o căsătorie. Credem că și acest text este susceptibil de critică și impune de a fi interpretat în context cu alte prevederi, nu în sensul de a nu produce efecte, ci în sensul de a le genera pe o arie mai extinsă, așa încât persoanele fără nici o cetățe-

nie, indiferent de domiciliul lor, să beneficieze de dreptul de a înregistra în Moldova orice act sau fapt de stare civilă în aceleași condiții ca și naționali. Astfel, pct.70 din Instrucțiunile cu privire la modul de înregistrare a actelor de stare civilă din 21.01.04, atunci când enumeră actele necesare, ce trebuie prezentate de apatrid pentru a înregistra o căsătorie în Moldova, se referă și la „apatridul care locuiește *temporar* (s.n.) în Moldova [...]”.

Străinii care se găsesc pe teritoriul Republicii Moldova pot înregistra acte de stare civilă în registrele de stare civilă de la locul unde își au domiciliul sau se află temporar, adică la oficiile de stare civilă cu participarea delegatului de stare civilă din acea rază teritorială. Astfel, oficiile de stare civilă vor putea înregistra nașteri, căsătorii și decese ce vizează apatrizii și cetățenii străini.

Cu titlu de drept comparat, conform Legii române nr.119/1996 cu privire la actele de stare civilă (*republicată în 2012*), cetățenii străini pot cere, iar persoanele fără cetățenie sunt obligate să solicite înscrierea de mențiuni pe actele de stare civilă întocmite în registrele de stare civilă. Această prevedere a legislației românești (art.4 din Legea nr.119/1996) a fost criticată în doctrină [5, p. 252] ca nefiind destul de explicită. În realitate, această prevedere vrea să sublinieze faptul că cetățenii străini pot să opteze între a înregistra actele și faptele de stare civilă la autoritățile române sau la reprezentanțele diplomatice, în vreme ce apatrizii nu au această posibilitate. În acest sens, conform dreptului nostru, cetățenii străini au opțiunea de a cere înregistrarea actelor sau faptelor de stare civilă la organele de stare civilă ale Republicii Moldova sau să ceară înregistrarea acestora în registrele ținute de reprezentanții lor diplomați sau consulari acreditați în Republica Moldova. Opțiunea oferită străinului de a înregistra acte

consulare de stare civilă se justifică, în primul rând, din dorința de a-l scuti de unele proceduri formale în plus. De exemplu, căsătoriile cu participarea străinilor au loc numai în baza unor *atestări suplimentare* obținute de la autoritățile de resort străine. Astfel, art. 35, alin. 7 din Legea nr.100/2001 prevede următoarele: „*Căsătoria cu un cetățean străin sau între cetățeni străini se încheie numai dacă, pe lângă actele prevăzute la art. 34 din prezenta lege, persoanele care se căsătoresc vor prezenta dovezi, eliberate de autoritățile competente ale statelor ai căror cetățeni sunt, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile de fond, cerute de legislația Republicii Moldova, pentru încheierea căsătoriei*”. Această prevedere trebuie coroborată cu cea de la art. 155, alin. 2 din Codul familiei al Republicii Moldova care stipulează că „*Cetățenii străini, cu domiciliul în afara Republicii Moldova, încheie căsătoria pe teritoriul Republicii Moldova conform legislației Republicii Moldova, dacă au dreptul la încheierea căsătoriei în conformitate cu legislația statului ai cărui cetățeni sunt*”. Concurusul în cadrul acestei proceduri și-l pot oferi și autoritățile Republicii Moldova. Solicitățile străinilor, în această situație, ar fi satisfăcute mai eficient, dacă Republica Moldova ar adera, în sfârșit, la Convenția din 18 martie 1970 referitoare la obținerea în străinătate a dovezilor în materie civilă sau comercială (*Pentru textul convenției, a se vedea locația www.hcch.net-vision.nl*). În același timp, actele de stare civilă trecute în registrele străine sunt supuse, la întoarcerea în țară, procedurii *transcrierii* în registrele naționale, procedură, urmată de riscul nerecunoașterii eficacității actului respectiv.

Înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă, privind cetățenii străini, de către oficiile consulare sau misiunile diplomatice ale statului de care aceștia aparțin, impune

îndeplinirea unor condiții, cum ar fi [6, p. 194]:

1. între țara forului și statul străin căruia aparține persoana prin cetățenie să existe semnat un tratat, convenție ori acord prin care să se recunoască agenților diplomați și consulari dreptul de a înregistra asemenea acte;

2. atribuția respectivă să fie recunoscută reprezentantului diplomatic sau celui consular de legea statului pe care-l reprezintă;

3. statul pe teritoriul căruia se află oficiul consular sau misiunea diplomatică permite reprezentantului diplomatic sau consular dreptul de a înregistra acte și fapte de stare civilă privind cetățenii săi;

4. în cazul unei adopții sau căsătorii, ambele părți trebuie să fie cetățeni ai statului străin.

Numai cu respectarea cumulativă a acestor condiții, un asemenea act de stare civilă va beneficia de eficacitate juridică și va putea fi invocat în fața instanțelor țării forului. Enumerarea condițiilor impuse pentru delegarea consulului în materia înregistrării actelor de stare civilă se regăsesc, de regulă, în conținutul tratatelor de asistență juridică și a convențiilor consulare încheiate cu alte state. Prevederile Convenției de la Viena cu privire la relațiile consulare din 1963 includ în funcțiile consulare calitatea de ofițer de stare civilă, în măsura în care legile și regulamentele statului nu se opun. În același timp, Convenția de la Viena cu privire la relațiile diplomatice din 1961 prevede la art. 3, alin. 2 că „nici o dispoziție a prezentei convenții nu poate fi interpretată ca interzicând misiunii diplomatice exercitarea funcțiilor consulare”.

Mai mult decât atât, în materia recunoașterii actelor consulare, fiind vorba de eficacitatea internațională a unui drept, acționează principiul de reciprocitate. Astfel, art. 155, alin. 4 al Codului familiei al Republicii Moldova statuează: „Căsătoriile încheiate la misiunile

diplomatice și oficiile consulare străine sunt recunoscute pe teritoriul Republicii Moldova în baza principiului de reciprocitate”. Respectiv, în Moldova vor fi recunoscute și își vor produce efectele actele consulare de stare civilă înregistrate la oficiile consulare ale statelor care recunosc actele similare înregistrate la oficiile consulare ale Republicii Moldova. Evident că reciprocitatea se prezumă, fiind răsturnată numai prin proba contrară [7, p. 61].

Pe de altă parte, actele eliberate de către funcționarii consulari sunt scutite de formalitățile îndeplinite în scopul certificării autenticității atunci când statul de care ține oficiul consular este parte la Convenția europeană din 07.06.1968 privind abolirea legalizării actelor îndeplinite de către agenții diplomatice sau consulari. Cererile pentru procurarea și eliberarea certificatelor consulare de stare civilă ale cetățenilor străini sunt adresate de către aceștia misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare ale țărilor a căror cetățeni sunt. Ulterior, aceste cereri sunt transmise organelor de resort din țările de care aparțin instituțiile consulare. Aceste organe eliberează cetățenilor săi din străinătate certificate de stare civilă conform legislației lor. Cererile adresate misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare de către cetățenii moldoveni sunt soluționate de Direcția Principală de Starea Civilă din Republica Moldova. Transmiterea acestor documente către solicitanți se face prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene în conformitate cu convențiile la care aceste state sunt parte.

Concluzii. Străinii pot fi scutiți, în statul străin unde invocă o anumită stare, de procedura supralegalizării actelor de stare civilă întocmite în Republica Moldova, dacă statul respectiv este parte la Convenția din 5 octombrie 1961 privind suprimarea exigenței lega-

lizării actelor publice străine sau, cum mai este numită, Convenția privind Apostila (*Convenția din 5 octombrie 1961 privind suprimarea exigenței legalizării actelor publice străine // Republica Moldova a aderat prin Legea nr.42-XVI din 02.03.2006. Procedura de aplicare a apostilei este prevăzută de normele Regulamentului privind aplicarea apostilei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.163 din 15.02.2007 // Monitorul Oficial nr. 025 din 23.02.2007*). Conform prevederilor acestei convenții, actele eliberate de organele de resort din statele părți nu vor fi supuse supralegalizării efectuate de oficiile consulare sau misiunile diplomatice, ci vor fi pasibile, pentru a avea eficacitate în străinătate, numai de procedura aplicării a *apostilei* din partea organelor competente. În Republica Moldova, apostila va fi aplicată, conform Legii nr.42-XV din 23.03.2006, fie de către Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene (art.2), fie de subdiviziunea specializată din cadrul Ministerului Justiției (art.1) conform Regulamentului privind aplicarea apostilei. În același timp, străinii au posibilitatea de a solicita oficiilor de stare civilă moldovenești eliberarea unui extras multilingv a certificatului de stare civilă înregistrat în oficiile de stare civilă din Republica Moldova. Un asemenea extras este recunoscut și își produce efectele juridice în toate cele 19 state părți la Convenția nr.16 a Comisiei Internaționale de Stare Civilă (CIEC) din 08.09.1976 privind eliberarea extraselor multilingve de pe certificatele de stare civilă (*Legea nr. 4-XVI din 07 februarie 2008 pentru aderarea Republicii Moldova la Convenția privind eliberarea extraselor multilingve de pe actele de stare civilă*). În virtutea prevederilor acestei Convenții, Republica Moldova va substitui procedura de legalizare și traducere a actelor de stare civilă cu una esențial simplificată și rapi-

dă. Intrarea în vigoare a Convenției pentru statul aderent este determinată de scurgerea celor 30 zile din data depunerii actului de aderare la Guvernul Confederației Elvețiene. Astfel, convenția, conform prevederilor acesteia, este deja în vigoare pentru Moldova, obligând organele de resort eliberarea extraselor multilingve la solicitarea persoanelor interesate, fie cetățeni ai Republicii Moldova, fie cetățeni străini sau apatrizi.

Convenția nr.16 CIEC este în totală armonie atât cu alte acte internaționale la care Republica Moldova este parte, cât și cu legislația internă în vigoare. Necesită a fi abordată coexistența Convenției nr. 16 CIEC cu Convenția cu privire la Apostilă. Apostila vizează un spectru larg de acte oficiale emise de autoritățile statale, inclusiv și actele de stare civilă, iar Convenția CIEC nr.16 privește doar extrasele de pe actele de naștere, deces și căsătorie. În contextul Convenției de la Haga din 1961, actul de stare civilă pentru a fi utilizabil în străinătate (domeniul teritorial al Convenției), urmează a-i fi aplicată ștampila apostilă. Acest act internațional, însă, nu liberează titularul certificatului de obligația de traducere (*Pentru mai multe comentarii, a se vedea locația <http://www.embaixada-moldova.pt/ambasada.htm>*).

Convenția nr.16 CIEC nu exclude aplicarea prevederilor Convenției cu privire la Apostilă în privința actelor de stare civilă, ci oferă o alternativă mult mai relevantă: extrasul multilingv produce efecte juridice pe teritoriul statului străin (domeniul teritorial al Convenției) fără a necesita o procedură suplimentară de traducere și legalizare.

Referințe bibliografice

1. DRĂGANU, T. *Acte administrative și faptele asimilate lor supuse*

controlului judecătoresc în temeiul Legii nr.1/1967. – București: Editura Dacia, 1970;

2. SANTAI, I. *Formele de activitate ale autorităților publice locale în domeniul stării civile*// Dreptul, 2000, nr.1;

3. LUPULESCU, D., LUPULESCU, ANA MARIA. *Identificarea persoanei fizice. Numele de familie, domiciliul, actele de stare civilă*. – București: Editura Lumina Lex, 2002;

4. FILIPESCU, I.P. *Tratat de drept internațional privat*. – București: Universul juridic, 2005;

5. REGHINI, I., DIACONESCU, Ș. *Introducere în dreptul civil*. vol. I. – Cluj-Napoca: Ed. Sfera, 2004;

6. ANGHEL, I. M. *Dreptul consular*. – București: Ed. Științifică și enciclopedică, 1978;

7. FLOREAN, EMEȘ, PÎNZARI, V. *Căsătoria în dreptul legislației României și a Republicii Moldova*. – Cluj-Napoca: Editura Sfera Juridică, 2006.

DATE DESPRE AUTORI/
DONNÉES SUR LES AUTEURS
Corneliu VRABIE,

- Docteur en droit, lecteur universitaire, Université d'État „Alec Russo” de Bălți
+ (373) 68070002
vrabien@gmail.com

Ion DĂNOI,
- Docteur en droit, lecteur universitaire, Université d'État „Alec Russo” de Bălți
+ (373) 68259317
danoiion@gmail.com

УДК 347.73:336.748.12

ПРАВОВОЕ ПОНЯТИЕ ИНФЛЯЦИИ

Павел БАРТУСЯК,

аспирант кафедры публичного права Черновицкого национального университета имени Юрия Федьковича

АННОТАЦИЯ

В статье с помощью антропосоциокультурного научного подхода исследуется правовое понятие инфляции. Автор акцентирует внимание на неадекватности существующих в экономике понятий инфляции для их применения в правовой науке. В работе выделено три конститутивных элемента правового понятия инфляции: ее атрибутивность общественному развитию (бытийность инфляции), трансцендентальный обмен потребностями (правами) и асимметричность в способах формирования и удовлетворения потребностей вследствие действия закона возвышения потребностей. Делается вывод о неизбежности в рамках человеческой цивилизации инфляции блага, которая в основном проявляется в обесценивании денежных средств.

Ключевые слова: правовое понятие инфляции, антропосоциокультурный подход, инфляция блага, трансцендентальный обмен потребностями, закон возвышения потребностей.

LEGAL CONCEPT OF INFLATION

Pavel BARTUSYAK,

Post-graduate Student at the Department of Public Law of Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University

SUMMARY

In the article the legal concept of inflation is explored by means of the anthroposociocultural scientific approach. The author focuses attention on the inadequacy of the existing concepts of inflation in the economy for their application in legal science. Three constitutive elements of the legal concept of inflation are singled out in the paper: its attribution to the social development (the beingness of inflation), the transcendental exchange of needs (rights) and the asymmetry in the ways of formation and satisfying of needs due to the effect of the law of rising necessities. The conclusion is made about the inevitability of inflation of the good within the framework of human civilization, which is mainly manifested in the depreciation of money.

Keywords: legal concept of inflation, anthroposociocultural approach, inflation of the good, transcendental exchange of needs, law of rising necessities.

REZUMAT

În articol, cu ajutorul abordării științifice antropozocioculare, este explorat conceptul juridic al inflației. Autorul focalizează atenția asupra inadecvării conceptelor economice existente în economie pentru aplicarea lor în știința juridică. Lucrarea a subliniat cele trei elemente constitutive ale conceptelor juridice ale inflației: ea atributivitatea dezvoltarea socială (inflație-Ness), un schimb transcendentă are nevoie (drepturi) și asimetrie în procesele de formare și de a răspunde nevoilor legii, ca urmare a elevației nevoilor. Concluzia inevitabilitatea ca parte a civilizației umane, inflația bună, care se manifestă în principal în devalorizarea banilor.

Cuvinte cheie: concept juridic al abordării antroposocioculturale inflației, inflația beneficiază de nevoile de schimb transcendentale, legea cerințelor în creștere.